

# РЕШЕНИЕ

№ 2283

гр. София, 08.04.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,**  
в публично заседание на 14.03.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1172** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с § 4 ал. 1 от ЗВО.

Производството е образувано по жалба на В. Л. В. от [населено място] срещу Решение изх. № 06 – 00 - 195 от 04.03.2010г. на Заместник министъра на образованието, младежта и науката, с което е отказано признаване на висше образование на жалбоподателката В. Л. В. по специалността „финанси” на образователно квалификационна степен „бакалавър” от Киевския славистичен университет, У..

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено в противоречие със закона, а именно в противоречие с Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища (НДИПВОЗПОЧВУ). Твърди, че по отношение на нея не са налице основанията за непризнаване на завършеното висше образование, така както са посочени в Наредбата. Твърди освен това, че не са налице основанията по чл. 2, чл. 12 ал. 1 т. 3 от Наредбата, която разпоредба е посочена като оспорване за издаване на оспореното решение и § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО. Твърди, че това е така, тъй като посочените разпоредби предвиждат, че признаване на висше образование се отказва, когато след извършване на проверка се установи, че висшето училище не е издало диплома, удостоверяваща завършеното образование, а в конкретния случай това не е така. Иска оспореното решение да бъде отменено.

Ответникът по жалбата Заместник – министъра на образованието, младежта и науката не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по

жалбата.

Жалбоподателката е уведомена за оспореното решение на 11.05.2012г., като видно от лист 68 от делото сама е посочила и написала това. Жалбата е подадена на същата дата 11.05.2012г., т.е. жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта - и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателката в настоящото производство е завършила средно специално образование и е представила диплом за завършено средно специално образование № 028910 от Икономически техникум „Й. З.” – [населено място]. Жалбоподателката е завършила висше образование със степен „бакалавър” и специалност „Финанси” и е представила диплом за това № 002436 от Киевския славистичен университет – У..

Със заявление вх. № 94ВВ/1235 от 17.09.2007г. до Министъра на образованието и науката жалбоподателката е поискала да ѝ бъдат разгледани документите с цел признаване на висше образование, придобито в чуждестранно висше училище, а именно в Киевския славистичен университет, У., като е посочено, че образованието е придобито с дистанционна форма на обучение. Към заявлението са приложени съответни документи в превод на български език, удостоверяващи завършеното обучение.

Заявлението на жалбоподателката е разгледано от Комисията за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, назначена със заповед № РД – 09 – 1666 от 03.10.2005г. на министъра на образованието и науката по протокол № 46 от 22.10.2007г. По т. III, подт. 61 от протокола е взето решение заявлението на жалбоподателката да бъде отложено за разглеждане до попълване на необходимите документи, а именно до посочване на мястото на провеждане на обучението. Във връзка с така дадените указания жалбоподателката е посочила, че мястото на обучението е РБългария и формата на обучението е дистанционна.

Въз основа на уточненията заявлението на жалбоподателката е разгледано по т. III, подт. 23 от протокол № 74 от 21.01.2010г. на Комисията като е взето решение да се откаже признаване на висше образование на основание чл. 12ал. 1 т. 1 във връзка с чл. 11 ал. 2 от НДИППВОЗПОЧВУ, тъй като обучението е проведено в нарушение на § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО, съгласно който чуждестранни училища не могат да разкриват свои поделения на територията на РБългария.

Въз основа на горното е издадено и оспореното в това производство решение на заместник - министъра на образованието, младежта и науката.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия с представена по делото заповед № РД – 09 – 181 от 15.02.2010г. на Министъра на образованието, младежта и науката. Оспореното решение е издадено без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилното

приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу. С оспореното решение изх. № 06 – 00 – 195 от 04.03.2010г. на заместник - министърът на образованието, младежта и науката на жалбоподателката е отказано признаване на висше образование по специалността "Финанси" на образователно - квалификационна степен "бакалавър" от Киевския славистичен университет, У.. Изложени са мотиви, че в подаденото заявление лицето е декларирало, че обучението е проведено на територията на Р. Б., а не в страната издала дипломата за висше образование. В оспореното решение е направен извод, че заявителят се е обучавал в нарушение на § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО, съгласно който чуждестранните висши училища не могат да разкриват свои поделения на територията на Р. Б.. Съгласно ал. 2 на същия текст, български висши училища могат да откриват в структурата си звена съвместно с чуждестранни висши училища по реда на ЗВО в съответствие с международни спогодби и споразумения с чуждестранни висши училища, каквито няма К. славистичен университет - Р. У..

В оспореното решение се твърди нарушение на разпоредбата на § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО, а като правно основание за отказа е посочена разпоредбата на чл. 12 ал. 1 т. 3 от НДИППВОЗПОЧВУ. Според посочената разпоредба в редакцията ѝ към момента на издаване на оспореното решение, а именно ДВ бр. 25 от 2009г. предвижда, че признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се отказва, когато след извършена проверка се установи, че висшето училище не е издало представения документ, удостоверяващ завършено висше образование.

В конкретния случай административният орган не е приел, че издадената диплома от Киевския славистичен университет не е автентична, в съдебно заседание също не се оспорва истинността на дипломата, поради което не е налице правното основание по чл. 12 ал. 1 т. 3 от НДИППВОЗПОЧВУ в меродавната редакция от ДВ бр. 25 от 2009г., на което е постановен оспорения отказ - висшето училище да не е издало представения документ, удостоверяващ завършено образование. Посоченото в заповедта правно основание се опровергава от събраните доказателства в съдебното производство, както пред административния орган, така и пред съда е представена диплома издадена на жалбоподателката от Киевския славистичен университет. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че не е налице посоченото като основание за отказа, а именно не са налице обстоятелствата по чл. 12 ал. 1 т. 3 от Наредбата в редакцията от ДВ бр. 25 от 2009г., действала към момента на издаване на оспореното решение.

Мотивите на административния орган за провеждане на обучението в поделение на територията на страната са недоказани и относими към друг вид процедура по наредбата, но не кореспондират на възприетата правна квалификация на постановения отказ. При условие, че не е осъществен фактическият състав на чл. 12 ал. 1 т. 3 от Наредбата, отказът, издаден на това основание се явява незаконосъобразен. Не е допустимо разширително тълкуване на наредбата.

Не се установява чуждестранното училище да е разкрило свое поделение на територията на страната, което административният орган е приел като нарушение на § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО. Съгласно протокола на комисията, в заявлението жалбоподателката е декларирала, че обучението не е проведено в страната, издала дипломата за висше образование, като място на провеждане на обучение е посочено РБългария, а като форма на обучението - дистанционна. Т.е. видно от изложеното не е налице и основанието по § 4 ал. 1 от ДР на ЗВО, а именно обучението да е извършено

в поделение на висшето училище, разкрито на територията на страната, доколкото това може да се вмени като нарушение на жалбоподателката, тъй като е изискване, забрана към съответните висши училища.

На следващо място за пълнота на изложението следва да се посочи, че в случай, че компетентният орган е считал, че чрез дистанционното обучение се заобикаля забраната по § 4 ал. 1 от ЗВО, като всъщност учебният процес се провежда под формата на присъствено обучение на територията на страната, същият е следвало да събере доказателства за това, а именно - за начините, методите и организацията на обучението и оценяването на студентите. При отсъствие на конкретни данни в тази насока, включително и твърдение в тази насока, не може да се направи обоснован извод за действително допуснато нарушение на забраната по § 4 ал. 1 от ЗВО от Киевския славистичен университет, което от своя страна да компрометира легитимността на издадената диплома и обуслови отказ да се признае полученото образование.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното в това производство решение е незаконосъобразно, издадено в противоречие със закона, а преписката следва да се върне на административния орган за проверка на другите изисквания за признаване придобито висше образование в чуждестранно училище.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение изх. № 06 – 00 - 195 от 04.03.2010г. на Заместник - министъра на образованието, младежта и науката, с което е отказано признаване на висше образование на жалбоподателката В. Л. В. от [населено място] по специалността „финанси” на образователно квалификационна степен „бакалавър” от Киевския славистичен университет, У..

ИЗПРАЩА преписката на Заместник – министъра на образованието, младежта и науката за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: